

KRZYSZTOF MIELCAREK
Instytut Nauk Biblijnych KUL

ŻYCIE I DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWO-DYDAKTYCZNA DRA HUBERTA ORDONA SDS

Ks. Hubert Ordon urodził się 14 stycznia 1939 r. w Babienicy, w powiecie lublinieckim, w dzisiejszym województwie śląskim, jako syn Franciszka i Agnieszki z d. Badura. Do szkoły podstawowej uczęszczał w Chorzowie, a po jej ukończeniu w 1952 r. kontynuował edukację w diecezjalnym Niższym Seminarium Duchownym im. św. Jacka w Katowicach.

Nowy etap życia ks. Huberta Ordona wiąże się z wstąpieniem w dniu 7 września 1955 r. do Towarzystwa Boskiego Zbawiciela, znanego pod nazwą Salwatorianie. Po rocznym nowicjacie w Bagnie, w powiecie trzebnickim, tam kontynuował naukę w ramach szkoły średniej, którą ukończył składając w 1957 r. w Trzebnicy eksternistyczny egzamin dojrzałości.

Podstawowe wykształcenie filozoficzno-teologiczne zdobywał w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Bagnie w latach 1957-1963. Po zakończeniu tego etapu studiów, dnia 29 czerwca 1963 r., w bazylice św. Jadwigi w Trzebnicy otrzymał z rąk ks. bpa Andrzeja Wronki święcenia kapłańskie.

Decyzją przełożonych, jako nowo wyświęcony prezbiter, został skierowany do pracy duszpasterskiej przy kościele Salwatorianów w Zakopanem, skąd po dwóch latach wysłano go na dalsze studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w Sekcji Biblijnej Wydziału Teologicznego. Ks. Hubert Ordon z wrodzoną sobie sumiennością i rzetelnością zapoznawał się przez kolejne trzy lata z materiały bibliistyki, by 17 grudnia 1968 r. uzyskać tytuł licencjata teologii, a 19 grudnia 1972 r. tytuł doktora teologii na podstawie złożonych egzaminów i przedstawionej dysertacji pt.: *Teologia Łukaszej kompozycji: Łk 1, 5-56 i Dz 10*, napisanej na seminarium naukowym ks. prof. dra hab. Feliksa Gryglewicza.

Po ukończeniu studiów na KUL-u ks. Hubert Ordon mieszkał dwa lata (1970-1972 r.) we wspólnocie Salwatorianów we Wrocławiu, gdzie od 1971 r. pełnił funkcję kapelana Sióstr Urszulanek. W październiku 1972, na początku nowego roku akademickiego, powierzono mu stanowisko zastępcy rektora i zarazem dyrektora studiów w WSD Salwatorianów w Bagnie.

W latach 1974-1976, dla uzyskania wyższych kwalifikacji w zakresie nauk biblijnych, podjął dalsze studia w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie. Po pomyślnym złożeniu wszystkich egzaminów i przedstawieniu pracy pt. *Jesus bei Mk 6, 14-16 und Mk 8, 27-30 als Prophet gemeint und genannt*, napisanej pod kierunkiem prof. K. Stocka, uzyskał w 1977 r. licencjat nauk biblijnych.

Pracę naukowo-dydaktyczną ks. Ordon rozpoczął w roku 1970, prowadząc zajęcia z zakresu biblistyki w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatoriaków w Bagnie. Nie licząc kilku lat przerwy związanej ze studiami w Rzymie, pracę tę kontynuuje do dziś. Przy czym niemal przez cały okres jego dydaktycznej działalności wiązała się ona z częstymi i dalekimi dojazdami.

Od 1 października 1978 r. został w charakterze asystenta zaangażowany w Szkole Biblijnej na Wydziale Teologicznym KUL, która z czasem została przekształcona w Instytut Nauk Biblijnych KUL. Dwa lata później otrzymał stanowisko starszego asystenta (1.10.1980 r.), a następnie z dniem 1 października 1982 r. został powołany na stanowisko adiunkta Katedry Teologii Biblijnej Nowego Testamentu, kierowanej wówczas przez ks. prof. dra hab. Józefa Kudasiewicza. Z dniem 1 października 1994 r. przeszedł na stanowisko starszego wykładowcy w Instytucie Nauk Biblijnych KUL. W okresie od 1.10.1995 r. do 30.09.2000 r. pracował także w Instytucie Jana Pawła II KUL jako jego sekretarz.

W swoich badaniach biblijnych ks. Hubert Ordon koncentrował się na obydwu dziełach Łukasza oraz na Listach św. Pawła, prowadząc ponadto przez wiele lat ćwiczenia, proseminaria i wykłady na kursie zwyczajnym oraz wyższym Wydziału Teologii KUL. Po utworzeniu w latach dziewięćdziesiątych punktu konsultacyjnego dla zaocznych studentów Wydziału Teologii we Lwowie wielokrotnie udawał się tam w celu przeprowadzenia wykładów, zajęć w ramach proseminarium i egzaminów.

W Instytucie Nauk Biblijnych KUL zostanie zapamiętany przede wszystkim jako wieloletni wykładowca morfologii języka greckiego Nowego Testamentu. W ciągu ponad dwudziestu pięciu lat pracy dydaktycznej zetknęło się z nim około stu pięćdziesięciu adeptów biblistyki. Każdy z nich pod kierunkiem ks. Huberta zaczynał od mozolnego zapamiętywania alfabetu, a potem kolejnych słupków deklinacyjnych i koniugacyjnych, by następnie pogрузь się bez reszty w morzu wszelkiego rodzaju form, wyjątków, akcentów i przydechów. Jedno z pewnością trzeba podkreślić: ks. Ordon swoją solidnością przygotowania i starannością wykładu mobilizował wszystkich do nauki. Dzięki niemu dalsza edukacja w zakresie języka greckiego stawała się nie tylko łatwiejsza, ale wręcz przeobrażała się w pasję.

W Instytucie Nauk Biblijnych przez wiele lat pełnił również funkcję sekretarza i odpowiadał za kronikę INB w ramach działu biblijnego „Roczników Teologicznych” (dawne „Roczniki Teologiczno-Kanoniczne”). Dzięki jego dbałości i gorliwości czytelnicy zeszytu biblijnego Roczników mogli dowiedzieć się o osiągnięciach naukowo-dydaktycznych wszystkich pracowników INB i o ważnych wydarzeniach związanych z działalnością Instytutu.

Niezależnie od pracy naukowej, na prośbę władz uczelni, ks. Ordon pełnił różne funkcje społeczne. I tak w latach 1979-1984 był opiekunem roku studentów Wydziału Teologii, z którymi nadal utrzymuje kontakty, organizując co kilka lat ich spotkania (ostatnie z nich miało miejsce 19-20 czerwca 2004 r. w Lublinie). W maju 1987 r. z ramienia rektoratu sprawował pieczę nad przygotowanymi przez studentów imprezami w ramach tzw. KUL-agu. Dwukrotnie powierzano mu również organizację Wykładów Uniwersyteckich dla Duchowieństwa. Wielokrotnie też pełnił funkcję tłumacza gości z zagranicy wygłaszających referaty w języku niemieckim.

WYBRANA BIBLIOGRAFIA PRAC KS. DRA HUBERTA ORDONA

1. Znaczenie określenia „Duch Jezusa” w Dz 16, 7, w: *Studia z teologii św. Łukasza*, red. F. Gryglewicz, Poznań: Księgarnia św. Wojciecha 1973, s. 72-79.
2. Cezarejska decyzja Piotra. Rozważania literacko-teologiczne nad perykopą o chrzcie Korneliusza (Dz 10, 1-11, 18), „*Summarium*” 7(1978), s. 51-62.
3. Historiozbawcza perspektywa św. Łukasza. Struktura i teologia Łk 1, 5-56 oraz Dz 10, w: *Chrystus i Kościół. Wybrane teksty Nowego Testamentu*, red. F. Gryglewicz, Lublin: RW KUL 1979, s. 101-110.
4. Zwiastowanie Zachariaszowi i Maryi [Łk 1, 5-38] na tle starotestamentalnych schematów literackich, *RTK* 27(1980), z. 1, s. 71-80.
5. Literacko-teologiczne przygotowanie perykopy o wyznaniu Piotra (Mk 8, 27-30), *RTK* 29(1982), z. 1, s. 97-109.
6. Badania literacko-egzegetyczne nad perykopą o Jezusie proroku (Mk 6, 14-16), w: *Materiały pomocnicze do wykładów z biblistyki [dalej: MPWB]*, t. 6, red. L. Stachowiak, R. Rubinkiewicz, Lublin: RW KUL 1983, s. 129-136.
7. U progu uniwersalizmu Kościoła. Rola perykopy o chrzcie pierwszych pogan (Dz 10, 1-11, 18) w historiozbawczej perspektywie Łukasza, w: *Kościół w świetle Biblii*, red. J. Szłaga, Lublin: TN KUL 1984, s. 73-81.
8. Jezusowa interpretacja zakazu cudzołóstwa (Mt 5, 27-28), *RTK* 31(1984), z. 1, s. 81-90.
9. Duch Święty w NT jako moc i osoba, w: *Duch Święty – Duch Boży (MPWB 7)*, red. L. Stachowiak, R. Rubinkiewicz, Lublin: RW KUL 1985, s. 81-88.

10. Nauka św. Pawła o śmierci Jezusa i jej skutkach, w: *Męka Jezusa Chrystusa*, red. F. Gryglewicz, Lublin: RW KUL, 1986, s. 229-236.
11. Cezarejska katecheza Piotra (Dz 10, 34-43), RTK 33(1986), z. 1, s. 101-115.
12. Eschatologia czwartej Ewangelii, w: *Biblia o przyszłości* (MPWB 8), red. L. Stachowiak, R. Rubinkiewicz, Lublin: RW KUL 1987, s. 127-140.
13. Ostatnie przemówienie zmartwychwstałego Chrystusa (Łk 24, 44-48), RTK 34(1987), s. 87-100.
14. Kuszenie Jezusa w świątyni w relacji Łk 4, 9-12 (por. Mt 4, 5-7) a śmierć Jakuba, brata Pańskiego, RTK 37(1990), z. 1, s. 63-75.
15. Eschatologia, w: *Egzegeza Ewangelii św. Jana. Kluczowe teksty i tematy teologiczne*, red. F. Gryglewicz, Lublin: RW KUL 1992², s. 369-382.
16. Eschatologiczne wylanie Ducha w Iz 32, 15-20, RT 38-39(1991-1992), z. 1, s. 7-34.
17. Matka Jezusa w Ga 4, 4-5, CzST 19-20(1991-1992), s. 37-46.
18. Pneumatologia qumrańska, RT 40(1993), s. 69-78.
19. Jezus – „namaszczone” i „chrzczący” Duchem Świętym, w: *Jan Paweł II. Dominum et Vivificantem. Tekst i komentarze*, red. A. L. Szafrński, Lublin: RW KUL 1994, s. 103-118.
20. Eschatologiczny dar Ducha Bożego (Jl 3, 1-5), RT 41(1994), z. 1, s. 45-53.
21. Stosunek człowieka do świata zwierząt w świetle Pisma św., ZN KUL 36(1993), nr 1-4 (141-144), s. 25-32.
22. „A był im poddany...” (Łk 2, 51), w: *Biblia o rodzinie*, red. G. Witaszek, Lublin: RW KUL 1995, s. 13-24.
23. Dawca Ducha Bożego w Nowym Testamencie, RT 43(1996), z. 1, s. 127-137.
24. Teologia św. Pawła w zarysie, w: *Wstęp do Nowego Testamentu*, red. R. Rubinkiewicz, Poznań: Pallottinum 1996, s. 404-425.
25. Od Ducha świętości do Ducha Jezusa Chrystusa, „*Studia Sandomierskie*” 6(1990-1996), s. 465-470.
26. Powstanie królestwa i jego administracja, w: *Życie społeczne w Biblii*, red. G. Witaszek, Lublin: RW KUL 1997, s. 113-123.
27. „To jest moja Krew Przymierza” (Mk 14, 24), w: *Biblia o Eucharystii*, red. S. Szymik, Lublin: RW KUL 1997, s. 83-95.
28. Pawłowa argumentacja na rzecz niesienia pomocy potrzebującym, „*Vox Patrum*” 16(1996), z. 30-31, s. 75-83.
29. Jezus jako nosiciel i dawca Ducha Świętego, „*Studia Gnesnensia*” 12(1998), s. 11-21.
30. Dzieło odkupienia w nauczaniu św. Pawła, w: *Biblia o odkupieniu*, red. R. Rubinkiewicz, Lublin: RW KUL 2000, s. 177-185.
31. „Kiedy zaś nadeszła pełnia czasu” (Ga 4, 4), RT 48(2001), z. 1, s. 105-119.
32. „A cóż to jest prawda?...” (J 18, 38), w: *Codzienne pytania Antygony. Księga pamiątkowa ku czci Ks. Prof. Tadeusza Stycznia z okazji 70. urodzin*, red. A. Szostek, A. M. Wierzbicki, Lublin: IJPII KUL 2001, s. 195-204.
33. Ararat i Armenia na kartach Biblii, „*Vox Patrum*” 40-41(2001) [wyd. 2002], s. 83-85.

34. „Powiedziano przodkom... A ja wam powiadam” (Mt 5, 21-48). Antytezy Kazania na górze, RT 51(2004), z. 1, s. 79-91.
35. Autorytet św. Piotra w świetle tzw. konfliktu antiocheńskiego (Ga 2, 11-14), w: Opoka Kościoła Chrystusowego. Bibliści KUL w 25. rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II, red. S. Szymik, H. Ordon, Lublin: Wydawnictwo KUL 2004, s. 129-141.
36. Anatomia Judaszowej zdrady, „Ethos” 65-66(2004), s. 98-110.
37. Hasła w Encyklopedii Katolickiej, TN KUL: 1) Efrema Kodeks, IV (1983) 685; 2) Filakterie, V (1989) 188; 3) George A., V (1989) 987; 4) Hagiograf, VI (1993) 474-5; 5) Hakeldama, VI (1993) 499-500; 6) Herodianie, VI (1993) 796; 7) Hetzenauer M., VI (1993) 824; 8) Hosanna, VI (1993) 1242-1243; 9) Imię Jezus, VII (1997) 634; 10) Itala, VII (1997) 547-548; 11) Językoznawstwo statystyczne w biblistyce, VIII (2000) 15; 12) Joannici, VIII (2000) 37-38; 13) Juda Tadeusz, VIII (2000) 195-196; 14) Judasz Iskariota, VIII (2000) 207-208; 15) Kara Boża, VIII (2000) 751-753; 16) Knabenbauer, IX (2002) 198.